

Sygn. akt V GC 496/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Ostrołęce V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Rafał Rogiński

Protokolant: sekr. sądowy Monika Grodzka

po rozpoznaniu w dniu 03 stycznia 2020 roku w Ostrołęce

na rozprawie sprawy z powództwa **P. R. PESEL (...)**

przeciwko **P. S. NIP: (...)**

o zapłatę 52.350,00 zł

orzeka:

1. zasądza od pozwanego P. S. na rzecz powoda P. R. kwotę 52.350,00 zł (pięćdziesiąt dwa tysiące trzysta pięćdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 15 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty;
2. ustala, że koszty procesu obciążają w całości pozwanego pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

Sędzia

Rafał Rogiński

Sygn. akt V GC 496/19

UZASADNIENIE

Powód P. R. w pozwie skierowanym przeciwko P. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 52.350,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 15 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu w kwocie 655,00 zł. Powód wskazał, że strony podpisały umowę, zgodnie z którą powód zobowiązał się wykonać na rzecz pozwanego określone w niej prace a pozwany miał zapłacić powodowi kwotę 70 000 zł brutto. Zgodnie z twierdzeniem powoda po wykonaniu prac pozwany odmówił zapłacenia powodowi wynagrodzenia

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu. Od nakazu zapłaty pozwany złożył sprzeciw, w którym wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych. Pozwany argumentował, że powód nie wykonał umowy złożył również oświadczenie o potrąceniu wierzytelności przysługującej mu w stosunku do powoda w kwocie 150 300,00 zł, a ponadto wskazał, że przysługuje mu od powoda odszkodowanie w kwocie 32 000,00 zł.

Wyrokiem z dnia 08 października 2018 r. Sąd Rejonowy w Ostrołęce oddalił powództwo ustalając, że koszty postępowania obciążają w całości powoda, pozostawiając szczegółowe wyliczenie wysokości kosztów referendarzowi sądowemu.

Wyrok ten został zaskarżony przez powoda w całości. W apelacji powód zarzucił Sądowi Rejonowemu naruszenie przepisów prawa procesowego poprzez nierozpoznanie istoty sprawy ze względu na błędne przyjęcie rozkładu ciężaru dowodów w sprawie co skutkowało oddaleniem powództwa.

W dniu 19 czerwca 2019 r. Sąd Okręgowy w Białymstoku uchylił w całości zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ostrołęce. W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy wskazał, że Sąd Rejonowy nie rozpoznał istoty sprawy i powinien uzupełnić postępowanie dowodowe

w zależności od wniosków dowodowych stron oraz rozpoznać zarzuty podnoszone przez pozwanego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Powód i pozwany zawarli umowę nr (...), na podstawie której zamawiający (pozwany) zamówił a wykonawca (powód) zobowiązał się wykonać zamówienie pod nazwą J., D., (...), C. – konserwacja cieków, gm. (...), K., (...), M.. Za wykonanie przedmiotu umowy zamawiający miał zapłacić wykonawcy wynagrodzenie w kwocie nieprzekraczającej wartości brutto 70 000,00 zł.

W dniu 23.10.2015 r. S. P., wystawił na rzecz pozwanego fakturę VAT nr (...), na łączną kwotę 14 145,00 zł brutto, tytułem: „usługa hakowanie dna rzeki (...) woda”. Natomiast w dniu 10.11.2015 r. I. F. wystawił na rzecz pozwanego fakturę VAT nr (...), na łączną kwotę 3500,00 zł brutto, tytułem: „wycinka krzaków”.

Kolejne faktury zostały wystawione w dniu 10.11.2015 r. przez Zakład (...) L. B., B. C., z siedzibą w M.. Pierwsza (nr (...)) na łączną kwotę 4 280,40 zł brutto, tytułem: „1. rzeka (...)– hakowanie, 2. postój zestawu niskopodwoziowego”, druga (VAT nr (...)) na łączną kwotę 10 455,00 zł brutto, tytułem: „Usługa koparką na rzece (...) w dniach 06.11.2015 i 09.11.2015 wraz z przepięciem sprzętu”.

Pismem z dnia 12.11.2015 r. Zakład (...) L. B., B. C., z siedzibą w M., poinformował pozwanego, że prace związane z realizacją zadania pn. „J., D., (...), C. – konserwacja cieków, gm. (...) K., (...), M., w ramach umowy nr (...), nie są prowadzone zgodnie z umową, wytycznymi wykonania i odbioru prac oraz przedmiarami robót. Ponadto w w/w piśmie wskazano m.in., iż na rzece (...) zniszczona została kiszka faszynowa na długości 1200 m.

W dniu 12.11.2015 r. Zakład (...) L. B., B. C., z siedzibą w M., wystawił na rzecz pozwanego fakturę VAT nr (...), na łączną kwotę 32000,00 zł brutto, tytułem: „wykonanie uszkodzonego ubezpieczenia z kieszki faszynowej – 1200 mb”.

W dniu 13 listopada 2015 r. spisany został protokół odbioru nr (...) technicznego końcowego nazwa zadania,, J., D., (...), C. – konserwacja cieków, gm. (...), (...) M.

W dniu 13.11.2015 r., sporządzono protokół odbioru nr (...), technicznego – końcowego, dotyczący utrzymania wód i urządzeń wodnych (nazwa zadania: „J., D., (...), C. – konserwacja cieków, gm. (...) K., (...), M.”)

W dniu 16.11.2015 r. Zakład (...) L. B., B. C., z siedzibą w M., wystawił na rzecz pozwanego fakturę VAT nr (...), na łączną kwotę 2 718,30 zł brutto, tytułem: „Usługa koparką rz. (...)”.

W dniu 18.11.2015 r. Rejonowy (...) w(...)wystawił na rzecz pozwanego fakturę VAT nr (...), na łączną kwotę 1600,00 zł brutto, tytułem: „wynajem koparki (...)”.

W dniu 20.11.2015 r. I. F. wystawił na rzecz pozwanego fakturę VAT nr (...), na łączną kwotę 5000,00 zł brutto, tytułem: „wycinka krzaków”.

W dniu 15.12.2015 r. powód wystawił na rzecz pozwanego fakturę VAT nr (...), na łączną kwotę 61 150,00 zł brutto, tytułem: „usługa koszenia i grabienia trawy i inne czynności konserwacji zieleni wg umowy nr (...)”. Na fakturze tej

znajduje się adnotacja: „płatność pomniejszyć o dokonaną przedpłatę w kwocie 8800,00 zł. Do zapłaty 61150,00 – 8800,00 = 52350,00 zł”.

Pismem z dnia 15.12.2015 r., zatytułowanym „oświadczenie o odstąpieniu od umowy”, pozwany oświadczył, że na podstawie § 8 ust. 2 odstępuje od zawartej pomiędzy stronami umowy nr (...).

W dniu 17.12.2015 r. I. F. wystawił na rzecz pozwanego fakturę VAT nr (...), na łączną kwotę 15 000,00 zł brutto, tytułem: „usługa wykonywania prac melioracyjnych”. W/w faktura VAT została zapłacona przez pozwanego przelewem, w dniu 14.01.2016 r.

W dniu 21.12.2015 r. I. F. wystawił na rzecz pozwanego fakturę VAT nr (...), na łączną kwotę 5000,00 zł brutto, tytułem: „wycinka krzaków”. W/w faktura VAT została zapłacona przez pozwanego przelewem, w dniu 22.12.2015 r.

W dniu 11.02.2016 r. powód wystawił na rzecz pozwanego fakturę VAT zaliczkową nr (...) na łączną kwotę 8500,00 zł brutto, tytułem: „zaliczka na poczet usługi koszenia trawy”. Jednocześnie na w/w fakturze VAT zaznaczono: „zaliczki otrzymane 06.10.2015 5000,00 zł, 12.10.2015 2500,00 zł, 16.10.2015 1000,00 zł zapłacona”.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: pozew – k. 2v-4, sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty – k. 6v-16, odpowiedź pozwanego na pozew – k. 29-36, 39-45, replika na odpowiedź pozwanego na pozew – k. 122-133, pisma procesowe strony powodowej – k. 145-146, 224-226, 251-252, 315-316, pismo (...) Zarządu Melioracji(...)we W. – k. 235, protokoły odbioru nr (...) – k. 46-49, 182-185, pisma Zakładu (...) L. B., B. C., z siedzibą w M. – k. 51, 186, 221, potwierdzenia przelewów – k. 56-59, 189, 191, 227-228, umowa nr (...) – k. 60-64, 165-169, kosztorys – k. 65-70, 170-174, pisma pozwanego – k. 71-84, 139-141, 205-220, wytyczne wykonania i odbioru prac w zakresie konserwacji cieków i kanałów – 88-84, 175-181, kosztorys naprawy – k. 95, 204, umowa na wykonanie hakowania dna rzeki – k. 96, 187, faktura VAT nr (...) – k. 97, 193, faktura VAT nr (...) – k. 88, faktura VAT nr (...), faktura VAT nr (...), faktura VAT nr (...) – k. 101, faktura VAT nr (...) – k. 102, 196, faktura VAT nr (...) – k. 103, faktura VAT nr (...) – k. 104, 195, faktura VAT nr (...) – k. 105, 198, faktura VAT nr (...) – k. 106, 197, faktura VAT nr (...) – k. 107, 194, faktura VAT nr (...) – k. 108, 199, faktura VAT nr (...) – k. 109, faktura VAT nr (...) – k. 110, faktura VAT nr (...) – k. 111, faktura VAT nr (...) – k. 112, faktura VAT nr (...) – k. 113, faktura VAT nr (...) – k. 114, faktura VAT nr (...) – k. 115, faktura VAT nr (...) – k. 136, faktura VAT zaliczkowa nr (...) – k. 137, faktura VAT zaliczkowa nr (...) – k. 138, oświadczenie o odstąpieniu od umowy – k. 142, faktura VAT nr (...) – k. 188, pisma powoda wraz z potwierdzeniami odbioru – k. 147-155, jednostronny protokół odbioru wraz z potwierdzeniem nadania – k. 156-157, faktura VAT nr (...) – k. 190, faktura VAT nr (...) – k. 192, faktura VAT nr (...) – k. 201, faktura VAT nr (...) – k. 202, protokół odbioru nr (...) – k. 236-237.

Sąd zważył co następuje.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Mając na uwadze uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy uzupełnił postępowanie dowodowe przez dopuszczenie dowodu z opinii biegłego

a ponadto Sąd powtórnie wnikliwie przeanalizował już zgromadzony w sprawie materiał dowodowy. Istotne jest, że strony same nie zgłosiły żadnych wniosków dowodowych

Na podstawie art. 627 kodeksu cywilnego przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

W ocenie Sądu między stronami doszło do podpisania umowy o dzieło. Powód jako przyjmujący zamówienie zobowiązał się do wykonania na rzecz pozwanego jako zamawiającego oznaczonego dzieła, za które pozwany (zamawiający) miał zapłacić powodowi (przyjmującemu zamówienie) określone w umowie wynagrodzenie.

W niniejszej sprawie w trakcie postępowania dowodowego przeprowadzono dowody z: zeznań świadków, przesłuchania stron, dokumentów a po uchyleniu wyroku i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania również dowód z opinii biegłego.

Zdaniem Sądu dowody z przesłuchania stron i zeznań świadków nie pozwoliły na precyzyjne ustalenie stanu faktycznego. Dowody te wzajemnie się wykluczają a ich treść jest ze sobą sprzeczna. Podczas składania zeznań każda ze stron konsekwentnie potwierdzała swoją wersję wydarzeń przedstawioną w pismach procesowych całkowicie odmienną od wersji strony przeciwnej. Również świadkowie w swoich zeznaniach potwierdzali wersję wydarzeń strony, która dowód z przesłuchania danego świadka zgłosiła zaprzeczając w ten sposób twierdzeniom strony przeciwnej.

W praktyce jedynym faktem potwierdzonym przez strony i świadków były częste kontakty między stronami w trakcie wykonywania umowy.

Dlatego w ocenie Sądu jedynymi w pełni wiarygodnymi dowodami co do których nie ma żadnych wątpliwości są: protokół odbioru nr (...) technicznego końcowego nazwa zadania,, J., D., (...), C. – konserwacja cieków, gm. (...), (...)M. oraz opinia biegłego.

Z treści protokołu wynika, że w wyniku kontroli komisja stwierdziła, że wykonane roboty są ilościowo zgodne ze stanem faktycznym a jakościowo odpowiadają wymogom technicznym. W końcowej części protokołu przy adnotacji „Uwagi wadliwe wykonanie robót z wyszczególnieniem ich rodzaju, ilości oraz lokalizacji” wpisano „brak uwag” co zdaniem Sądu potwierdza prawidłowość wykonanych robót. Z kolei z opinii biegłego wynika, że wartość robót bez podatku VAT obliczona według zasad sporządzania kosztorysu inwestorskiego to jest z zachowaniem przepisów zawartych w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury wynosi 289 202,14 zł. Co istotne w pkt 2 opinii biegły wskazał, że suma wskazana w umowie między stronami jest znacząco za niska. W ocenie Sądu opinia biegłego jest rzetelna i wyczerpująca więc Sąd nie znalazł, żadnych przesłanek by ją kwestionować.

Odnosząc się do podniesionego przez pozwanego zarzutu potrącenia i odszkodowania oraz innych roszczeń przysługujących pozwanemu od powoda to zdaniem sądu zgodnie art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Podobnie art. 232 k.p.c. stanowi, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zgodnie z treścią tych przepisów jeżeli materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych w myśl twierdzeń jednej ze stron, Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów. Należy to rozumieć w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18.01.2012 r. w sprawie I ACa 1320/11).

W ocenie Sądu samo podniesienie zarzutu potrącenia nie powoduje że Sąd automatycznie powinien się do takiego zarzutu przychylić. Pozwany w żaden sposób nie wykazał, że powód jest zobowiązany do zapłacenia na jego rzecz jakiegokolwiek kwoty a podnoszone przez niego zarzuty są całkowicie bezpodstawne i nie zostały w żaden sposób udowodnione. Co istotne na uwagę zasługuje fakt, że uznanie zarzutu potrącenie we wskazanej przez pozwanego kwocie (150 300,00 zł) oznaczałoby że nawet w przypadku gdyby pozwany wygrał proces to i tak powód byłby mu nadal winny kwotę 97 950,00 złotych. Pozwany nie skierował przeciwko powodowi pozwu o zapłatę takiej kwoty a w ocenie Sądu gdyby wierzytelność ta faktycznie przysługiwała pozwanemu to należałoby uznać za działanie całkowicie irracjonalne aby pozwany nie dochodził od powoda tak dużej sumy.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 108 k.p.c. pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

Sędzia Rafał Rogiński

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)